

ת"פ 28628/02/23 - מדינת ישראל נגד א' ל'

בית משפט השלום בקרית
ת"פ 28628-02-23 מדינת ישראל נ' ל' (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

המאשימה
א' ל' הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין; ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים התגורר הנאשם עם אמו, ילדת 1940 (להלן - האם) ובשכנות לאחותו (להלן - האחות) ובעלה (להלן - המתלונן). ביום 2.2.23, התווכח הנאשם עם אמו ובמהלך הדברים קילל את אחותו. כאשר ביקש ממנו המתלונן לחדול, דחף אותו הנאשם באמצעות רגלו, הפילו לרצפה, רכן מעליו תוך שהוא חונק אותו ותוקף אותו בשתי ידיו. כאשר ניסתה האם להפריד ביניהם, דחף אותה הנאשם לעבר משקוף הדלת ועקב כך נגרמה לה המטומה בידה השמאלית.

2. למחרת היום, ישב הנאשם במטבח הבית כשבסמוך אליו מונח לום ברזל ואיים על אמו באומרו "עם זה אני אהרוג אתכם". לאור כך אמרה האם לנאשם כי תוציא נגדו צו הרחקה, והוא בתגובה איים עליה בכך שאמר לה שאם תעשה זאת הוא ישרוף את הבית. למחרת, ביום 4.2.23, ביקשה האם מהנאשם שילך לחדרו לאחר שהרעיש במהלך הלילה, והוא בתגובה איים עליה באומרו "את זבל ואני אהרוג אותך ואגמור אותך יא מפלצת, אני אשים לך כרית על הפנים ואז תחנקי ותמותי... אני אשתין לך על הקבר".

חוות דעת פסיכיאטרית

3. בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט בהרחבה את הדברים (ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)). בתמצית ייאמר כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית מבדיקות קודמות, האחרונה בשנת 2022, אז אובחן כסובל מהפרעה התנהגותית על רקע שימוש בסמים

המשולבת בדיכאון. בבדיקה הנוכחית לא נמצאה עדות לקיום מצב פסיכוטי או הפרעה אפקטיבית מאג'ורית וצוין כי הרושם הוא מהפרעת אישיות מעורבת עם התמכרות ממושכת לחומרים פסיכואקטיביים.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. בן דודו של הנאשם העיד לעונש מטעם ההגנה. העד סיפר על מצבו הנפשי של הנאשם, הדגיש את הצורך לסייע לו והביע תקווה שישוב לאיתנו לאחר שיטופל.

5. ב"כ המאשימה הגיש טיעון בכתב והשלימו על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וצוין שמדובר באיום ותקיפה של אם קשישה שאף הותירה בה חבלה, ותקיפה של אדם נוסף. הוגשו תמונות המתעדות את החבלה שנגרמה לאם וביחס למתחם הענישה עתרה המאשימה לקביעת מתחם אחד הנע בין 16 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר. ביחס לעונש הקונקרטי, הדגישה המאשימה כי הנאשם לא עבר טיפול וכי קיים עבר פלילי שהתיישן. לאור כך, עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 20 חודשים, לצד ענישה נלווית.

6. ההגנה טענה שמדובר באירוע ספונטני על רקע ויכוח שהתפתח וכי האלימות שהופעלה הייתה קלה וכך גם החבלה שנגרמה לאם. כן צוין שיש להביא בחשבון בקביעת המתחם את מצבו הנפשי של הנאשם כמשתקף מחוות הדעת הפסיכיאטרית. בנוסף ביקש הסנגור להביא בחשבון שאף הנאשם נחבל בעת העימות עם המתלונן, כפי שעולה מהתמונות שהוגשו. לאור כך עתרה הסנגור למתחם ענישה הנע בין שלושה חודשי מאסר בפועל ועד לעשרה חודשי מאסר. ביחס לעונש הקונקרטי, צוין כי הנאשם כבן 61, מתקיים מקצבת נכות, קיבל אחריות למעשיו ועברו הפלילי התיישן כך שהאירוע אינו מאפיין את התנהלותו. כן נטען שהנאשם זקוק לעזרה סוציאלית ופסיכיאטרית והשהייה במעצר קשה עבורו. לאור כך ביקש הסנגור להסתפק בתקופת מעצרו עד כה.

7. הנאשם בדברו האחרון סיפר על קשייו במעצר ועל מצבו הבריאותי שהתדרדר בתקופה זו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. שני הצדדים עתרו לקבוע מתחם ענישה אחד ואני מקבל טיעון זה. על אף שמדובר בשני מתלוננים ובמעשים שבוצעו במועדים שונים, סמיכות הזמנים ונסיבות האירוע בכללותו מובילים למסקנה שאכן מדובר באירוע אחד המצדיק קביעת מתחם ענישה אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

9. ביחס לערכים המוגנים שנפגעו הרי שהדברים ברורים ומדובר בפגיעה בגופם, בשלמות הנפש ובביטחונם של המתלוננים. במקרה זה מדובר בפגיעה בעוצמה שאינה קלה בערכים המוגנים, וזאת לאור סוג ועצמת האלימות שהופעלה כלפי שני המתלוננים, כמו גם האיומים, ובשים לב לגילה של האם.

10. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות דומה שאין חולק שמדובר בהתפרצויות ספונטניות וכי לא מדובר בעבירות מתוכננות. עם זאת, לא מדובר באירוע נקודתי אחד פעמי אם כי ברצף אירועים, על פני שלושה ימים. כמו כן, האיומים שהשמיע הנאשם חמורים וקשים. באירוע עם המתלונן לא נגרמה חבלה ובאירוע עם האם נגרמה חבלה, כעולה מהתמונה שהוגשה. עם זאת אדגיש שהאלימות כלפי האם התבטאה בדחיפה אגב ניסיונה להפריד בין הנאשם לבין המתלונן. ביחס למצב הנפשי, הרי שעל בסיס הנתונים שהובאו בחוות הדעת הפסיכיאטרית ניתן להניח ברמת הוודאות הנדרשת שההתפרצויות נבעו במידה מסוימת ממצבו הנפשי של הנאשם וזאת על רקע שימוש בסמים, ואולם עיקר ההתייחסות לנתון זה תהא בתוך המתחם ולא לעצם קביעתו. לכך יש להוסיף את טענת ההגנה (לה לא התנגדה המאשימה) לפיה הנאשם נחבל אף הוא במהלך האירוע האלים עם המתלונן וזאת כעולה מהתמונות שהוגשו (ענ/1).

11. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב של ענישה והכל תלוי בנסיבות המקרה והנאשם. להמחשה, אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 3210/19 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; רע"פ 2678/20 **אסף רחמים נ' מדינת ישראל** (27.4.2020), בו נידון הנאשם לעשרה חודשי מאסר לאחר שהורשע בעבירת תקיפה זקן. במקרה זה היכה הנאשם את המתלוננת (כבת שמונים) בפניה וכתוצאה מכך נשברו משקפיה ונגרמו לה סימני חבלה; רע"פ 4781/06 **עמרני נ' מדינת ישראל** (11.6.2006), בו נידון נאשם לעשרה חודשי מאסר (אגב הפעלת מאסרים מותנים בחופף) בשל כך שירק ואיים על אביו הקשיש וכן העליב שוטרים; עפ"ג 59103-08-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (2.9.2021), בו התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשו של נאשם שהורשע באיומים על אחותו ואביו, כשהוא אוחז בסכין, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל. ביחס למתחם הענישה קבעה ערכאת הערעור כי "נתוני האירוע חייבו לטעמי קביעת מתחם שהרף התחתון שלו - בנתונים אלה - מספר חודשי מאסר"; עפ"ג 21036-09-21 **אנדרי זנפירוב נ' מדינת ישראל** (29.12.2021), בו נידון הנאשם לשלושה חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה. במקרה זה דחף הנאשם את סבתו אגב ויכוח על חוב כספי ועקב כך היא נפלה, ראשה הוטח בשיש המטבח ונגרמו לה שריטות ושטף דם בפנים וביד. נקבע כי מתחם הענישה נע בין תקופת מאסר קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 56845-03-16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (30.5.2016), בו הורשע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה סתם והיזק לרכוש שבוצעו כלפי אמו ובן זוגה, ונידון ל-7 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה; ת"פ 55282-01-20 **מדינת ישראל נ' אמין אבו נאג'י** (2.4.2020), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שתקף את אחותו, סטר לפניה, זרק לעברה חפצים, איים על אמו והכה את אחיו במוט ברזל.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבות ביצוען, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם

13. נקודת המוצא היא שלא ניתן במקרה זה לשקול סיכויי שיקום, בוודאי שלא כאלו שיש בהם להביא לחריגה ממתחם הענישה. הגם שעברו של הנאשם ישן וכולל עבירה אחת בלבד של החזקת סם לשימוש עצמי משנת 2010, אזי הוא סובל מהתמכרות לסמים שלא טופלה במסגרת הליך זה, ובכלל, ואף לא התבקש תסקיר. יש להניח שהעובדה

שהנאשם היה עצור במהלך ההליך היא שתרמה למצב זה ויש להצר על כך שכן ברור שמדובר במי שזקוק לטיפול וסיוע.

14. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הלא צעיר (כבן 61) ואת העובדה שקיבל אחריות מלאה למעשיו וחסך בכך את עדות בני המשפחה, לרבות האם הקשישה. כן ראיתי בכך ביטוי לחרטה והפנמת הפסול. עוד הבאתי בחשבון את העבר הפלילי הקל שהתיישן ושאינו כולל עבירות אלימות. נקודה נוספת הרלוונטית לצורך העונש היא מצבו הנפשי של הנאשם. אכן, הנאשם כשיר לעמוד לדין ואולם דומה שמצבו הנפשי תרם משמעותית לביצוע העבירות. עם זאת, תרומה דומה ניתן למצוא בהתמכרותו לסמים אשר כאמור לא טופלה, כך שהסיכון להישנות עבירות על רקע זה עדין קיים.

15. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, הבאתי בחשבון אף את השפעתו של עונש מאסר על הנאשם, בשל נתוניו. עונש מאסר בכליאה הוא עונש חמור וקשה ובעל השפעות שליליות על האסיר, לא כל שכן למי שטועם טעם מר זה לראשונה, בגיל מבוגר יחסית ובמצב נפשי רעוע. נתון זה, ביחס עם יתר הנתונים שפורטו לעיל, יישקל לצורך קביעת העונש בתוך המתחם (ראו בהשוואה: ע"פ 652/23 **עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (24.4.2023); ע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker** (18.5.2023), פסקה 9).

16. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **6 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו - 4.2.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.

ג. המאשימה תביא גזר הדין לידיעת המתלוננים ותוודא שהם מודעים לזכויותיהם על פי החוק.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

מוצגים - סכין ולום ברזל- להשמדה.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ג, 18 יוני 2023, במעמד הצדדים.

